

[Niels Helveg Petersen]

er over proportionalstrækket, bliver meget stort, fra 48 pct. til 73 pct., og derved bliver tilskyndelsen til at bringe sin indkomst ned særlig stor. Det løser ikke grundproblemerne på fradragssiden med fradragssanering, og det sikrer ikke, at værdien af fradrag, herunder rentefradrag, bliver ens for alle, og regeringsudspillet sikrer ikke en forbedring af børnefamiliernes vilkår, hvilket er et stærkt ønske hos det radikale venstre.

I næste samling må vi videre i arbejdet, og jeg må opfordre regeringen til at bruge sommeren til eftertanke, til at overveje, om det udspil, man præsenterede her i foråret, nu også er det endelige fra regeringens side. Jeg vil opfordre til, at man tænker sig om og tænker mere vidtgående i reformbaner, end man har gjort med sit første udspil. Det ville være det bedste, regeringen kunne foretage sig i sommerens løb. Så kunne folkettinget, når vi mødes i oktober, tage fat på skattediskussionen, forhåbentlig på et bedre grundlag end det, der ligger i øjeblikket.

Jeg havde håbet, at jeg i denne min første omgang også kunne have nået at kommentere HT-konflikten. Det når jeg ikke, min tale-tid er ved at være udløbet, men det vil jeg gøre i næste omgang.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Der er en god gammel regel, der siger, at man ikke skal sælge skindet, før bjørnen er skudt.

Nu stod hr. Niels Helveg Petersen her og hovererede over fremskridtspartiets tilbagegang og spåede os en snarlig død. Det ønske har han selvfølgelig lov til at have, men jeg vil da ikke undlade at minde hr. Niels Helveg Petersen om, at på de konservatives landsmøde i 1966, tror jeg det var, var der en herre, der hed Poul Sørensen, der spåede de radikales snarlige død. Og hvad var resultatet? To år efter var der en radikal leder af landets regering, så da fik han ikke ret.

Jeg kan forsikre forsamlingen om, at med den kurs, denne regering har lagt, hvor man klamrer sig til de radikale, hvor man gentager den fiasko, som VKR-regeringen var, lægger man alle mulige kim til, at fremskridtspartiet igen kan vokse sig stort og stærkt. Vi må også indrømme, at der er brug for et stærkt fremskridtsparti. Nu er vi blevet

svage, og hvad ser vi? Skattetrykket stiger, det hele går den forkerte vej. Dengang vi var stærke, kunne vi i det mindste holde tingene lidt i ave. Man skal ikke glæde sig for tidligt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det var med spænding, tror jeg, at hele folkettinget – eller den tilstedeværende del af folkettinget – lyttede til hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger om den socialt skæve byrdefordeling, der er gennemført under denne regering. Alle havde i lyset af det radikale venstres sidste landsmøde og den omfattende debat, der har været herom, med spænding set frem til, hvad hr. Niels Helveg Petersen egentlig havde at sige om de store skævheder, der er gennemført under denne regering. Det gjorde hr. Niels Helveg Petersen desværre ikke. Vi fik ikke noget at vide om, hvorfor de grupper, der i forvejen er hårdt ramt, skal rammes endnu hårdere.

I stedet sagde hr. Niels Helveg Petersen, at arbejdsløsheden var vokset i perioden fra 1980 til 1982, hvor vi havde den socialdemokratiske regering. Det er en uomtvistelig kendsgerning; det gjorde den over hele Europa. Det var simpelt hen den alvorligste økonomiske krise, verden har oplevet siden 1929. Alle de beslutninger, der i den periode i øvrigt blev truffet, blev truffet med radikal indforståelse.

Jeg tror, at folk godt kan forstå, at arbejdsløsheden vokser, når tingene går skidt i et land, men hvorfor skal vi, når vi nu har fået chancen ved det internationale opsving, fortsat se, at arbejdsløsheden vokser? Siden denne regering er kommet til, er arbejdsløsheden vokset med 40.000–45.000. Ungdomsarbejdsløshedsindsatsen er blevet forringet. Jeg tror, at i år og til næste år vil man spare omkring 1 mia. kr. på den hidtidige statslige indsats og navnlig lade de svage grupper i stikken.

Og så endelig spørgsmålet om finansieringen af det store statsunderskud, som hr. Niels Helveg Petersen med rette drager frem. Hvem var det, der to gange var med til at vælte socialdemokratiske regeringer, fordi man ville tage fat på dette fordelingsproblem? Det var naturligvis det radikale venstre.